KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Vier!

de zomer

// BLZ 02 // **EEN DIKKE PLUIM**
BEOORDEELD MET EEN 8,5

// BLZ 04 // **ONDER VIER OGEN**
ZIJ SCHREVEN GESCHIEDENIS OP BRONLAAK

// BLZ 11 // **LEKKER OP LOCATIE**
LEKKER IN JE VEL OP OVERKEMPE

DE SEIZOENEN

jaargang 6 // editie 1 // augustus 2023

Een dikke pluim: DeSeizoenen wordt door bewoners en verwanten beoordeeld met een 8,5!

DESEIZOENEN HEEFT ALS RAPPORTCIJFER EEN 8,5 GEKREGEN VAN BEWONERS EN VERWANTEN! EN DAAR ZIJN WE HEEL TROTS OP!

Achtergrond

In de periode van november 2021 tot januari 2023 is bij alle locaties van DeSeizoenen een Clienttevredenheids-onderzoek (CTO) uitgevoerd. Dit is een onderzoek naar kwaliteitservaringen van bewoners en verwanten/vertegen-woordigers en wordt uitgevoerd voor alle woonhuizen en werkgebieden.
420 Bewoners en verwanten/vertegen-woordigers hebben meegewerkt aan de onderzoeken. Er zijn daarbij door be-woners 42 woonhuizen en 39 werkge-bieden beoordeeld. Verwanten beoor-deelden gezamenlijk 55 woonhuizen en 37 werkgebieden (de plekken op onze locaties waar onze bewoners werken).

Het prachtige resultaat

Nu de resultaten van alle locaties be-kend zijn, willen we deze heel graag met u delen. Want zowel onze bewoners als hun vertegenwoordigers beoordelen de woon- en werklocaties als goed tot zeer goed. Vertaald naar een rapportcijfer voor DeSeizoenen als geheel, worden we beoordeeld met een 8,5! Daar zijn we geweldig trots op!

Het geeft de waardering weer van zowel bewoners als verwanten voor de inzet en betrokkenheid die iedereen dagelijks laat zien in het werk!
De samenvatting van het rapport leest u op onze website. Of scan met je telefoon de QR-code.

Ook jouw open sollicitatie is welkom!
Op werkenbij.deseizoenen.org vind je de vacatures op al onze 6 locaties; van begeleider tot huisondersteuner tot arts. Zit er niks voor je bij, maar spreekt onze visie* je wel aan? Dan kun je altijd een open sollicitatie sturen. Dat is nu extra gemakkelijk gemaakt op onze website. Uiteraard mag je ook gewoon eerst eens op de koffie komen om kennis te maken voordat je een sollicitatie gaat sturen. Neem daarvoor contact op met werkenbij@deseizoenen.org

Wil je eerst graag online kennis met ons maken, bezoek dan een van onze social media pagina's. Je vindt DeSeizoenen op Facebook, Instagram, LinkedIn en YouTube. Verder hebben al onze locaties een eigen Facebookpagina en heeft Bronlaak ook nog een Instagram pagina. Je ziet dan hoe het leven op onze locaties eruit ziet!.

**Je voelt op onze locaties de saamhorigheid. Je wordt onderdeel van de gemeenschap; eigenlijk zijn onze locaties een soort dorpjes. Iedereen draagt zijn steentje bij aan de gemeenschap, iedereen doet waardevol werk. Of je er nu woont of alleen werkt; je doet er toe, je bent van waarde. In zo'n warme, veilige gemeenschap, waar je gezien wordt, kun je tot ontwikkeling komen.*

Seizoentje voor Ruud

Ruud woont al ruim 70 jaar op Bronlaak. Hij was 19 jaar toen hij er kwam wonen. Ruud woont nu in woonhuis de Baldur. Hij heeft een gevarieerd werkleven gehad op Bronlaak, maar doet het nu wat rustiger aan in werkgebied de Wando. Dat mag ook wel op deze leeftijd! Zie ook het artikel op pagina 4/5 waarin wat meer over Ruud verteld wordt.

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Loraine Bodewes (cover, pg 4/5), Aron Nijs (pg 6), Stefan Koopmans (pg 7), Bermonde Fotografie (pg 10) en eigen fotografie
Oplage: 600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Gennep Eindhoven
Genneperweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Duurzaam gezond met behoud van het goede

// DOOR MARCO MIERAS
BESTUURDER

In de periode van november 2021 tot januari 2023 is voor elke locatie van DeSeizoenen afzonderlijk een Cliënt-tevredenheidsonderzoek uitgevoerd. 420 Bewoners en verwanten of vertegenwoordigers hebben meegewerkt aan een onderzoek over de kwaliteit van de woonhuizen en werkgebieden. Vertaald naar een rapportcijfer voor DeSeizoenen als geheel, worden we beoordeeld met een 8,5! Wonen krijgt een 8,3 als cijfer, werken een 8,6.

Ik ben enorm trots op deze resultaten. Want hier doen we het allemaal voor. Onze missie: 'DeSeizoenen geeft de dag zin' komt ook nog eens goed naar voren met het hoge cijfer voor het werken. En wat mij betreft ook een teken dat dit onderdeel van onze antroposofische identiteit werkt!

Een andere realiteit is dat we als gehandicaptenzorg en dus ook DeSeizoenen ons in een bijzondere en spannende dynamiek bevinden. De financiën staan onder druk door een krappe arbeidsmarkt, dalende marges en een te grote inzet van ZZP-ers. En het ziet er niet naar uit dat dit snel gaat veranderen. Dus hebben we ons hier op aan te passen. Onder de titel 'DeSeizoenen: duurzaam gezond' zijn we aan de slag om de organisatie slagvaardig te maken om de toekomst met vertrouwen tegemoet te treden.

Met als kracht en vertrekpunt onze antroposofische identiteit richten we ons voor een belangrijk deel op onze medewerkers. Ik ben er van overtuigd dat onze onderscheidende antroposofische identiteit niet alleen werkt voor onze bewoners, maar ook voor onze medewerkers en onze organisatie. De gedachte is dat de juiste aandacht voor medewerkers en teams, met kansen voor ontwikkeling en groei, ook de zorg ten goede komt.

het hoge cijfer is een teken dat onze antroposofische identiteit werkt

Daarnaast is een thema het inzetten van het netwerk van onze bewoners en het inzetten van anders geschoolden. Een thema dat ook door de zorgkantoren is benoemd. Op een aantal locaties is hier al met verwanten over gesproken. Een spannend thema. Zowel voor verwanten, vrijwilligers, maar ook voor medewerkers. We zullen het samen moeten doen.

Vanuit de gemeenschap die we vormen moeten we nadrukkelijk met elkaar bekijken wat er nodig is en wat er mogelijk is, om de hoge tevredenheid-cijfers, waarmee ik deze column begon, vast te houden. Als dat ons lukt ligt er een mooie en gezonde toekomst op ons te wachten. Daar hebben we iedereen hard bij nodig!

Zij schreven geschiedenis op Bronlaak

Dit jaar bestaat Bronlaak 75 jaar! De geschiedenis van Bronlaak is een interessant verhaal. Daarover is 25 jaar geleden een mooi boek geschreven, dus dat gaan we hier niet over doen. Wel willen we het woord geven aan een aantal mensen die al langere tijd aan Bronlaak verbonden zijn.

Zoals de bewoners die het langste wonen op Bronlaak. De bewoner die het langste op Bronlaak woont is Ruud. Op 24 september 1952 kwam hij op Bronlaak wonen. Dat is dus al ruim 70 jaar!!!! De woonplek op Bronlaak bestond toen nog maar alleen uit het Grote Huis, waarin nu kantoorruimten, de Winkel en het Dorpscafé zitten.

Dennis is al sinds september 1960 aan Bronlaak verbonden. Hij kwam in 1960 samen met zijn moeder in een huisje op Bronlaak wonen. Ook Bob en Tom wonen al ruim 60 jaar op Bronlaak. Bob vanaf 1 maart 1962 en Tom vanaf 28 september 1962. Deze mannen kennen elkaar dus al heel lang. Op Bronlaak woonden in die tijd ook alleen maar mannelijke bewoners. Er was ruimte voor 8 tot 9 mensen. Zij hebben de hele ontwikkeling en groei van Bronlaak, naar nu een plek voor zo'n 195 bewoners, dus meegemaakt.

De bewoner die het langst op Bronlaak woont
Ruud woont al ruim 70 jaar op Bronlaak. Hij werd geboren in december 1933 in Jakarta. En kwam in 1952 op Bronlaak wonen. Hij was toen dus 19 jaar oud. Ook hij woonde eerst in het Grote Huis. Later woonde hij ook in het Koetshuis en op dit moment woont Ruud in woonhuis de Baldur. Ruud werkte door de jaren heen in de huishouding, de Triton (kaarsenmakerij), het bos en de tuin, de keuken, linnendienst en op dit moment in de Wando (het werkgebied voor de oudere bewoners). Hij heeft dus een gevarieerd werkleven gehad. Op dit moment geniet Ruud van een wat rustiger werkleven in de Wando. Dat mag ook wel op zijn bijna 90-jarige leeftijd!

Verbonden aan Bronlaak, maar meer zelfstandig
Dennis wordt in april volgend jaar 80 jaar. Hij werd geboren in Brummen op 29 april 1944 weet hij te vertellen. En in september 1960 kwam bij op Bronlaak. Omdat hij met zijn moeder in een huisje op Bronlaak woonde, heeft hij nooit in een woongroep gewoond. Dennis woont inmiddels al een hele tijd zelfstandig met begeleiding in het dorp Sint Anthonis. "Ik heb het erg naar mijn zin in Sint Anthonis", zegt Dennis. Begeleider Mel Roos: "Dennis heeft vroeger in de keuken op Bronlaak gewerkt." "En bij de weverij", vult Dennis aan.

Drie dagen in de week eet Dennis tussen de middag mee bij zorgcentrum 't Hoogveld in Sint Anthonis. Mel: "Hij heeft ook veel vrijwilligerswerk in het dorp gedaan en is vanuit die rol ook opgekomen voor de belangen van mensen met een beperking. Voorheen nam Dennis ook deel aan het Kookpunt (redactie: zie pagina 9 van dit magazine), maar zo'n hele avond is inmiddels wat te lang voor hem. Hij komt er nog wel eens koffie drinken. Hij doet het dus wat rustiger aan. Als hij mensen om zich heen wil hebben, dan zoekt hij de andere mensen in Sint Anthonis op, die vanuit Bronlaak meer zelfstandig in het dorp wonen."

Wat voor hobby's heeft Dennis? "Tuinieren, schilderen. Ik schilder niet echt bepaalde dingen, maar ben bezig met kleurencombinaties", legt hij uit. "Verder vind ik alle dingen van het koningshuis leuk. Van het Nederlandse en het Engelse." "Hij is gek op prinses Diana", vult Mel aan. "En we zijn samen naar de musical Grease geweest. Daar wordt hij zelfs een beetje emotioneel van, die muziek vindt hij zo mooi." "En ik kijk graag sport, Olympische Spelen, Paralympics, schaatsen, Tour de France, dat vind ik mooi". "Ook mooi om te vertellen is dat Dennis er altijd netjes uit wil zien", zegt Mel. "Hij heeft altijd mooie pantalons en schoenen. En die koopt hij dan ook al jaren bij dezelfde winkel. Net zoals zijn bril en de jaarlijkse vulling van zijn leren Succes agenda. Hij is een stijlvolle man!" "Dat heb ik van mijn moeder", zegt Dennis.

Nog een mooi weetje over Dennis: Hij was de eerste Prins Carnaval van de bewoners op Bronlaak. Daarvoor waren begeleiders Prins Carnaval, maar van de bewoners was Dennis de eerste!

Komt Dennis nog vaak op Bronlaak zelf? Dennis: "Niet zo heel vaak, maar nu Bronlaak 75 jaar bestaat, ga ik zeker naar het feest later dit jaar!"

Het woonhuis waar vroeger de koetsen stonden
Tom kwam op Bronlaak wonen toen hij 17 jaar was. Hij wil ons wel wat meer vertellen over Bronlaak. Tom woont nu in het Koetshuis. Een prachtig huis onder de beschutting van een flinke rode beuk. "Weet jij wat dit vroeger was?", vraagt Tom? "De stal waar de koetsen stonden", legt hij uit. Hij weet ook precies welk stuk van het huis is aangebouwd. Binnen in de woonkamer is er een prachtig uitzicht op de weides, waarin in de verte koeien lopen en pony Nando. "Er wonen hier 8 mensen. 2 boven en 6 beneden", vertelt Tom. "Mijn kamer is beneden."

Begeleider Anoeska van de Pasch vertelt dat Tom vroeger een soort terreinmeester was. "Hij let nog steeds heel goed op of de verlichting van alle lantaarnpalen het nog doet." "Ik heb vroeger ook gewerkt in de weverij, de houtwerkplaats en de keuken", vertelt Tom. Nu werkt hij in de Potterij. Vroeger maakte hij keramiek. Maar Tom is al wat ouder (geboren in januari 1945) en doet het tegenwoordig dus wat rustiger aan. "Tom knipt kruiswoordpuzzels uit kranten. En daarna schrijft hij de oplossingen in de puzzels over", legt Anoeska uit. Maar door zijn aanwezigheid levert hij nog steeds een bijdrage aan het team van de Potterij. Elke dag.

Als we Tom vragen of hij graag op Bronlaak woont dan is zijn reactie "Zeker weten!"

Een boerderij net buiten het terrein van Bronlaak
Bob, geboren in New York, komt op 1 maart 1962 op Bronlaak wonen. Hij is dan 16 jaar jong. Bob heeft eerst in het Grote Huis gewoond, daarna in Peelhuize (waar nu het nieuwe Boshuis staat). In 1982 verhuisde Bob naar het Antonideshuis in Sint Anthonis (genoemd naar de heer en mevrouw Antonides, die heel hard gewerkt hebben aan het ontstaan van Bronlaak). Het Antonideshuis was het eerste buitenhuis van Bronlaak! Daar kwamen ook de eerste vrouwelijke bewoners wonen! Omdat het Antonideshuis in 2023 moest sluiten, is Bob in december 2022, na 40 jaar in het Antonideshuis gewoond te hebben, naar Ard Lea verhuisd, een mooi verbouwde boerderij net buiten het terrein van Bronlaak.

Bob heeft in zijn beginjaren vaak brood gebakken voor Bronlaak, samen met Peppino (uit Italië) en in de keuken in het Grote Huis gewerkt. Ook heeft hij in die begintijd regelmatig bij een varkensboer in Oploo geholpen. Bob is een echte buitenmens: vele jaren heeft hij hard gewerkt in de Kiem, in de bosgroep en de kwekerij. Bob vertelt trots, dat hij vroeger geleerd heeft om met een zeis de sloten schoon te maken op het Bronlaakterrein. Dat deed hij graag en kon hij ook heel goed! Op een gegeven moment, omstreeks 2010, is Bob 't wat rustiger aan gaan doen en is hij naar de Wando gegaan, waar hij graag appeltaart bakte, de krant ging halen en kleine boodschappen deed. Sinds 2 jaar is Bob met pensioen. Bob wandelt wekelijks nog een stukje met 2 trouwe vrijwilligers en de hond. En dagelijks geniet Bob van zijn kleinste en grootste 'metgezel': zijn heerlijk geurende pijp…

Dat deze heren nog maar lang mogen genieten van hun vertrouwde Bronlaak-gemeenschap!

In balans

blijven met vrijwilligers-werk

Yvonne Wiertz is 58 jaar, woont in Heerlen en werkt in september 10 jaar als vrijwilliger op de Corisberg. 25 jaar werkte Yvonne als jeugdarts bij de GGD. Totdat ze arbeidsongeschikt werd. Tijdens het revalidatie traject kwam ze in contact met de Corisberg. "Het vrijwilligerswerk op de Corisberg geeft me structuur. En ik vind het belangrijk om zinvol bezig te zijn", vertelt Yvonne.

"Ik begon ooit aan de opleiding tot arts, omdat ik het menselijk lichaam heel interessant vind. Daarnaast wilde ik graag iets met kinderen doen. Tijdens mijn co-schap kindergeneeskunde zag ik dat een kinderarts vaak maar korte contacten heeft met kinderen en hun ouders. Tijdens een meeloopdagje bij Jeugdarts Frans Feron, maakte ik kennis met de Jeugdgezondheidszorg. Frans heeft bij mij de vonk aangewakkerd en ik was helemaal verkocht. Ik zag dat een jeugdarts de ouders en kinderen een aantal jaren op een rij te zien kreeg. Er ontstaat dan een goed beeld van een kind en de ontwikkeling. Zo kwam ik bij de GGD terecht. Helaas paste het werk – dat vele jaren mijn droombaan was - door reorganisaties en taakverdelingen steeds minder bij mij.
Ik raakte uit balans."

"Op de Corisberg werk ik 3 ochtenden in de week in de tuin. Buiten bezig zijn met mijn handen doet me goed. Op vrijdagochtend maak ik samen met deelnemer Bianca de boeketten, die in de middag in de winkel van de Corisberg te koop zijn. Op maandag maken we voor de catering kleine vaasjes met bloemen, voor aankleding van de ruimtes. In de tuin zelf is natuurlijk ook voldoende werk."

De afgelopen jaren volgde Yvonne een aantal opleidingen. Zo verdiepte ze zich onder andere in NLP (Neuro Linguïstisch Programmeren), mBraining (waarbij het uitgangspunt is dat er naast een hoofdbrein, ook intelligenties in hart en buik aanwezig zijn) en deed ze een opleiding tot emotiecoach. "Voor het examen van de Purpose opleiding NLP kreeg ik een opdracht: 'Maak een film waarin duidelijk wordt wat jij brengt in deze wereld wat uniek is'. Ik besloot mensen, die mij dierbaar zijn, te filmen en te vragen of ze iets over mij wilden vertellen. Werkleider Anine interviewde deelnemer Cor op mijn verzoek. Cor begon onder andere over mijn uitstraling. "Wat is die uitstraling dan?", vroeg Anine door. Cor zei: "Ze is het zonnetje op de tuin." En toen was mijn opdracht eigenlijk al klaar.Ik vond dat zo prachtig en hartverwarmend", vertelt Yvonne.

"De opleidingen ben ik gaan doen voor mijn eigen ontwikkeling. Maar ik gebruik het ook bij mijn vrijwilligerswerk. Uit opleidingen weet ik bijvoorbeeld dat het brein het woordje 'niet' niet kent. Het is dus veel handiger om een deelnemer te vertellen wat de deelnemer wèl kan doen in plaats van wat hij of zij niet kan doen. Verder let ik extra op mijn ademhaling en innerlijke rust als er onrust is bij een ander."

"Dankzij NLP heb ik vrede met mijn vrijwilligerswerk gekregen. Vroeger zei ik "Ik doe 'maar' vrijwilligerswerk". Maar nu laat ik het woordje 'maar' weg. Ik had het idee dat betaald werk belangrijker is dan onbetaald werk. Die overtuiging heb ik mede dankzij NLP kunnen loslaten. Ik voel me dankbaar dat ik voor de tweede keer in mijn leven werk heb, waarin ik mijn 'purpose' tot uitdrukking kan brengen".

"De Corisberg is een bijzondere plek. Jaren geleden maakte een journalist een artikel over de Corisberg met de kop 'Een leven lang geborgenheid'. Dat vond ik zo mooi, want zo ervaar ik dat ook. De manier hoe mensen met elkaar omgaan ervaar ik als warm. Het maakt me blij dat de deelnemers uit alle werkgebieden me inmiddels kennen en uit zichzelf naar me toe komen. Alleen om even naast me te zitten en stil zijn of om een praatje maken. Het is hartverwarmend dat ik soms al op de parkeerplaats word begroet".

DE SEIZOENEN de Corisberg

SAMENWERKING

EN ONTWIKKELING BIJ DE LEUDALSCHUUR

OP DE LEUDALSCHUUR IN HAELEN, EEN WERKGEBIED VAN ELIVAGAR, WERKEN DAGELIJKS ZO'N 10 DEELNEMERS. SOMMIGEN WONEN OOK OP ELIVAGAR,ANDERENWERKENERALLEENENWONEN ELDERS. EEN KLEIN DEEL VAN DE DEELNEMERS HEEFT INTENSIEVE BEGELEIDING NODIG, 1-OP-1, ENANDERENKUNNENMEERZELFSTANDIGAANHET WERK.3BEGELEIDERSENVRIJWILLIGERSGEVENDE MENSEN EEN ZINVOLLE INVULLING VAN DE DAG.

Gilbert Brassé is vakinhoudelijk werkleider van de Leudalschuur. Dat betekent dat hij niet alleen kennis heeft van begeleiding van mensen, maar ook over het werk dat wordt uitgevoerd. "Vijf jaar geleden ben ik in dienst gekomen bij Elivagar. Daarvoor was ik hovenier, ambtenaar bij een sociale werkplaats en uitvoerder bij een participatiebedrijf."

Een dag start rond 8.30 uur met een gezamelijke dagopening. "We vragen en zien hoe iedereen er bij staat. Wat kan iemand vandaag aan en wat niet. En bespreken hoe de dag eruit gaat zien. Rond 10.30 uur is het koffiepauze. Met de lunch eten we soep, die we zelf met de deelnemers maken, en de meegebrachte boterhammen. Rond 15.00 uur schakelen we de dag weer af, vaak met een gezamenlijke wandeling."

Op de Leudalschuur wordt onder andere stookhout gezaagd. Zo'n 90 tot 100 kubieke meter hout per jaar. "Dat doen we in samenwerking met Staatsbosbeheer. Zij geven aan in welk deel van het bos gezaagd mag worden. Dat hout slepen we dan daar weg en brengen we naar de Leudalschuur, waar we er dan de rest van het jaar stookhout van kunnen zagen."

De plek en het gebouw waar de Leudalschuur gevestigd is, wordt gehuurd van Staatsbosbeheer. Gilbert: "Maar daarnaast hebben we ook nog een 1.500m2 groentetuin. Dat stukje grond is in eigendom van onze buren: Land van Horne. We verbouwen er samen met onze deelnemers, medewerkers en vrijwilligers groenten en fruit. De opbrengst uit de tuin gaat naar de woonhuizen en zo koken we met onze eigen producten. Ook hebben we een coniferen- en taxuskwekerij. Voor Land van Horne doen we daarnaast hovenierswerk. We onderhouden een deel van het terrein. We werken dus veel samen met andere partijen. Externe partijen , maar ook met onze eigen werkgebieden GAAF en de Koppeling die in het dorp Roggel tegenover de woonlocatie gevestigd zijn."

Gilbert heeft nog veel meer plannen. Ondernemend als hij is ziet hij nog veel meer ontwikkelmogelijkheden en samenwerkingsverbanden voor de werkgebieden van Elivagar. "Hoe meer we met anderen samenwerken, hoe meer mogelijkheden we hebben om mensen aan het werk te zetten op een plek waar ze goed tot hun recht – en dus tot ontwikkeling - komen. Het is geen bezigheidstherapie wat we hier doen, we leren de mensen een vak en leveren een zinvolle bijdrage. Hoe groot je beperking ook is. Ik zie wel samenwerkingen voor me met gemeenten en collega zorgorganisaties. Maar ook hovenierswerk in tuinen van mensen in de omgeving zou een optie kunnen zijn."

"Het gaat erom om de mensen trots te maken op hun werk. Soms moet je even uitzoeken wat iemand graag doet. En we denken daarbij vooral in mogelijkheden. Niet in beperkingen. Dat hoort ook bij de antroposofie. Als je ziet wat mensen hier kunnen leren! Onlangs nog hebben een aantal deelnemers een diploma bosmaaien gehaald. Trots dat ze dan zijn! Toen ik dienst kwam wist ik weinig van de antroposofie. Maar de basisuitgangspunten passen ook gewoon bij wie ik ben. Ik leer ook dagelijks nog bij. Je leert tot aan je dood als je er open voor staat."

DE SEIZOENEN Elivagar

SINT-JAN op Gennep

VANUIT ONZE ANTROPOSOFISCHE INSPIRATIE VINDEN WE JAARFEESTEN BELANGRIJK. MENSEN WORDEN ZICH BEWUST VAN HET JAARVERLOOP EN DE VERBONDENHEID MET DE NATUUR, OMGEVING EN ELKAAR WORDT GESTIMULEERD. ERGENS RONDOM 21 - 24 JUNI VIEREN WE MET ONZE BEWONERS SINT JAN! HET IS DE TIJD VAN DE ALOUDE ZONNEWENDE EN MIDZOMER (NACHT)FEESTEN MET DE INGREDIËNTEN VUUR, ZANG, DANS, SPEL EN BEWEGING.

Het Sint Jan van nu is, vanuit antroposofisch oogpunt, een vrolijk en uitbundig feest, een feest van samenzijn met elkaar. De diepere vertaling van het Sint Jan van nu gaat over de intuïtieve mens, harmonie in de wereld om ons heen en tussen de mensen. Het ervaren van eenheid tussen onszelf en de elementen, de aarde.

Er staan een paar tradities centraal. Zoals het over vuur springen. Voor veel van onze bewoners is het het hoogtepunt van het Sint-Jansfeest. Je koopt er een jaar gezondheid en geluk mee, wordt gezegd. En jonge paartjes die er met z'n tweeën overheen springen hopen samen een gelukkig leven te leiden. Ook het dragen van bloemenkransen hoort bij het Sint Jansfeest. Je kent het misschien van de vieringen van 'Midsommar' in de Scandinavische landen.

Op onze locatie Gennep in Eindhoven werd er dit jaar ook weer een heel mooi Sint Jansfeest gevierd met bewoners, medewerkers en familieleden. Persoonlijk Begeleider Nathalie Senders: "Het mooie weer hielp erg mee! Er werd lekker gegeten en gedronken en er werden spelletjes gespeeld. We spelen vaak oud Hollandse spelletjes in verschillende teams. Het favoriete Sint Jans spel is toch wel het waterspel. Ook dit jaar was het waterspel zeer geslaagd." Nathalie legt het spel graag even uit: "Twee teams staan tegenover elkaar. En hebben allebei een lege fles die gevuld moet worden met water. Dat vullen doe je met de sponzen die het andere team gooit. Die knijp je uit en het team die als eerst een volle fles heeft, heeft gewonnen. Er gaat natuurlijk veel water langs de fles als je een spons uitknijpt. Dus dit vergt goed teamwork. Maar hoe verder het spel hoe fanatieker iedereen werd. Een aantal bewoners en medewerkers waren dan ook goed doorweekt! Maar gelukkig zorgde de zon ervoor dat iedereen weer snel opdroogde."

"Na de spelletjes kwam er veel familie voor de gezamenlijke maaltijd in buffetvorm. Alle gasten hadden iets meegenomen. Het zag er prachtig uit. Iedereen had goed zijn best gedaan. En volgens traditie bakt onze Vietnamese collega al 10 jaar 200 Vietnamese loempia's. Hoeveel ze er ook maakt, ze gaan ieder jaar weer allemaal op!"

"Een groepje muzikanten speelde muziek op de achtergrond en zorgden voor een hele fijne sfeer. Er klonken een accordeon, blokfluiten, cello, zang, xylofoon, mondharmonica, klankschalen en nog meer! Samen met het kampvuur zorgde dit voor een prachtige sfeer. Er werd door velen over het vuur gesprongen! Tot in de late uurtjes hebben we genoten van het kampvuur. Het was weer een geslaagd feest waar we met veel enthousiasme op terug kijken."

Het Sint Jansfeest wordt op al onze locaties op een eigen manier gevierd. Maar de verbondenheid met natuur en elkaar staat overal centraal.

DE SEIZOENEN Gennep

Het kookpunt

meer dan alleen samen koken!

Elke woensdag (behalve in vakanties) komt een groep van bewoners van Bronlaak (meer zelfstandig wonend in het dorp Sint Anthonis) bij elkaar om samen te koken. Lunchroom Markant in Sint Anthonis (gerund door bewoners en medewerkers van Bronlaak) wordt dan omgedoopt tot 'Het Kookpunt'.

Het Kookpunt wordt begeleid door Ambulant Woonbegeleider Mel Roos. Het team van Ambulant Medewerkers had al eerder het idee om zoiets te gaan doen. Mel werkte het verder uit en sinds vorig jaar februari (2022) zijn ze van start gegaan. Mel: "Het is een initiatief waarmee we het samenzijn stimuleren en mogelijke eenzaamheid verminderen. Je ziet wat het oplevert, dus ik vind het heel leuk om te doen."

"Elke woensdag komt de groep, van ongeveer 10-12 mensen vanaf 16.00 bij elkaar", vertelt Mel. "We beginnen met het drinken van koffie. Daarna gaan we boodschappen doen bij Jan Linders in Sint Anthonis. Dat is om de hoek. Uiteraard eten we ook producten die op Bronlaak geteeld worden. We hebben een strak budget, dus het is altijd even puzzelen. Per maand maken we met z'n allen samen een menu. We weten dus vooraf wat we gaan eten. Na het eten wordt er nog een kopje koffie of thee gedronken en soms is er een toetje."

Rob, Nico, Willem, Marie Jose, Helma, Caroline, Peter en Rik zitten om tafel. Vanavond wordt er bami gegeten. Maar wat is nu eigenlijk het meest favoriete gerecht van de groep? Er wordt van alles geroepen: "Moussaka, bami, lasagne, stamppot en pannenkoek!" Mel vult aan: "Meestal zijn het gerechten die je niet zo snel alleen voor jezelf maakt."

En wie is de beste kok van het stel? Unaniem wordt Willem genoemd! Maar iedereen heeft een taak. "De ene bedient de vaatwasser, de ander snijdt graag groenten en weer anderen zijn overal inzetbaar."

"We zijn de gezelligste groep van Bronlaak, toch?", vraagt Mel? Daar is iedereen het volmondig mee eens. "We vieren hier ook onze verjaardagen en jubilea. Het draait om gezelligheid, maar we bespreken ook heel veel onderwerpen samen. Over dingen die spelen bij iemand of in de maatschappij."

Willem en Rob geven een rondleiding door de keuken. "We zetten alles weer op z'n plek als we het hebben gebruikt", zegt Willem. Voor het maken van de bami vanavond ligt alles al klaar: de kip, de groenten, de kroepoek, de kruidenmix, de gebakken uitjes en de bami natuurlijk. "We gaan er een lekker kostje van maken", zegt Rob vol overtuiging. Als toetje zijn er vandaag Raketjes! "We schuiven de tafel tegen elkaar aan en dan gaan we samen eten!" Smakelijk!

De vaste mensen van 'het Kookpunt' zijn:
Rob, Nico, Willem, Marie Jose, Helma, Caroline, Peter en Rik.

Sommige deelnemers schuiven aan als ze tijd hebben en afhankelijk van wat er op het menu staat.

DE SEIZOENEN Bronlaak

Een stukje

VAN JEZELF OVERDRAGEN OP EEN ANDER

Op 1 juli werkt Ellen Grundel een jaar als vakinhoudelijk werkleider bij de Theeschenkerij op de Groote Modderkolk in Loenen. Ellen heeft een echt horeca hart en heeft mooie plannen met de Theeschenkerij die goed bezocht wordt door wandelaars. Dagelijks werken er 2 tot 4 cliënten in de Theeschenkerij. Ze leren het werk in de keuken of in de bediening.

Ellen werkte 20 jaar in de horeca. “Van bar, restaurant, café en grand-café”, vertelt Ellen. “Net voordat Corona uitbrak kreeg ik een hartaanval en moest er een stent geplaatst worden. Mijn lichaam gaf aan dat ik beter voor mezelf moest gaan zorgen. Ik had ooit al mijn propedeuse van de studie Toegepaste Psychologie behaald. En besloot om de opleiding Social Work te gaan doen om zo een carrièreswitch te maken naar de zorg.”

“Ik deed tijdens mijn opleiding ervaring op bij zorgorganisatie JP van den Bent. En toen zag ik op Indeed de vacature Vakinhoudelijk Werkleider voor de Theeschenkerij van Verdandi voorbij komen. Die vacature was me op het lijf geschreven dus ik besloot te solliciteren en werd aangenomen.”

Wat brengt deze functie voor Ellen? “Het ‘zorgen voor’ is mooi. Je krijgt er een stukje dankbaarheid voor terug. Verder heb ik geen kinderen en vind ik het mooi om een stukje van mezelf over te dragen op een ander. Ik had al snel een goede band met de mensen. Bij de antroposofie had ik eigenlijk nog nooit stilgestaan. Maar het blijkt enorm goed bij me te passen. De bewoner of deelnemer staat voorop. Het gaat erom om hen een mooie dag te geven en ze tot ontwikkeling te brengen.” Een voorbeeld: “Bewoner Dieuwke werkt de meeste dagen bij mijn in de Theeschenkerij. Ik vind het heel mooi om te zien hoe je met veel geduld, rust, uitleggen en herhaling kunt zien hoe ze steeds meer zelfstandig kan. De bloemen buiten zetten, de menukaart op tafel onder de steen leggen, op het schoteltje een lepeltje en een koekje leggen.”

Ellen brengt dus een berg horeca ervaring mee en wil graag haar competenties overbrengen. “Toen ik op de Theeschenkerij begon heb ik een tafel bij gezet, een soort stamtafel, zodat er meer plekken gecreëerd werden. Nu kunnen er ongeveer 20 gasten binnen terecht. Op het terras buiten nog meer. En de Landwinkel stond leeg en heb ik opgeknapt. Ook in de zorg moet er omzet gedraaid worden, anders kunnen we de bewoners en deelnemers niet aan het werk houden. De Theeschenkerij en Landwinkel kunnen naar een nog hoger niveau. Dus daar werken we aan.”

“De plek is prachtig. Er lopen mooie wandelroutes en een klompenroute langs. In het weekend is het druk, maar door de week mogen er nog meer gasten komen. We zien steeds vaker vaste gasten, dus dat is een goed teken. Door de week willen we de lunch uitbreiden met een broodje. Nu is er alleen soep te verkrijgen. We moeten ook kijken wat behapbaar blijft met onze bewoners en cliënten. Want de zorg staat voorop natuurlijk. We kunnen ook wat meer doen met feestjes en partijen. Onlangs verzorgden we een high tea voor een groep gasten. Dat is erg leuk om te doen!”

Ellen nodigt iedereen uit om gewoon eens langs te komen bij de Theeschenkerij. Voor een kopje thee of koffie met appeltaart of een Modderkolkje (een chocolade lekkernij) of een lekker soepje. Dat kan dagelijks (behalve op maandag) van 10.00 – 16.00 uur en in het weekend van 11.00 – 16.00 uur.

DE SEIZOENEN
Verdandi

LEKKER IN JE VEL

op Overkempe

Op 24 mei van dit jaar organiseerde onze locatie Overkempe in Olst een congres voor bewoners. Een aantal jaren geleden stond het thema seksualiteit centraal, deze keer was het thema ‘Lekker in je vel’.

Binnen het thema ging het om ‘waar voel jij je lekker bij?’, ‘wat maakt jou blij?’, ‘waar word je lekker rustig van?’ en ‘waar kijk je altijd naar uit?’. Daarnaast was tijdens het congres ook aandacht voor wat goed en gezond voor je is. Naast allerlei workshops die mensen konden volgen, was er ook ruimte voor een gesprek met elkaar over het thema.

De dagvoorzitter van het congres was Moustafa Makhlouf. Moustafa Makhlouf is een karatekampioen die mensen met een beperking coacht en helpt vanuit zijn eigen ervaringen. Hij begeleide niet alleen de dag, maar gaf ook een workshop boksen en was gespreksleider tijdens de gesprekken over ‘lekker in je vel zitten’.

Het congres begon om 10.00 uur en eindigde om 15.00 uur met muziek! Tussendoor konden bewoners diverse workshops naar keuze volgen. Hiervoor hadden ze zich vooraf ingeschreven. Zo stonden workshops yoga, wandelen, boksen, gezonde voeding, theater, muziek, verhalen vertellen, bloemschikken, muurschilderen, dansen of gedichten maken op het programma. Ook was er een workshop waarin de bewoners een stoelmassage kregen en tips over uiterlijke verzorging.

Na een heerlijk bereide, gezonde, lunch door mensen uit de workshop ‘gezonde voeding’ en de keuken gemaakt, volgde een talkshow in de zaal. Alle huizen hadden vooraf praatkaartjes ontvangen met als thema: ‘Lekker in je vel’. Onder leiding van Moustafa en een orthopedagoog ontstond een levendig gesprek met de bewoners aan tafel en in de zaal rondom dit thema.

De dag werd afgesloten met muziek van DJ’s Arnoud en Michel van NO LIMIT uit Deventer.

De mensen van Overkempe kijken terug op een zeer geslaagde dag, waarbij de weergoden hen ook goed gezind waren. Wil je nog even terugkijken op de dag. Kijk dan op het Youtube kanaal van DeSeizoenen voor het leuke terugblik filmpje. Ga naar www.youtube.nl/deseizoenen of scan met je telefoon de QR code!

Koffietje drinken in de stad, lekker naar muziek luisteren, een flinke wandeling, of voor je uit turen en ff lekker niks, in avondzon in de tuin kletsen met je vrienden of ervan genieten dat iemand muziek voor je maakt of een verhaal voorleest.

Allemaal eenvoudige en minder eenvoudige dingen die ervoor kunnen zorgen dat je je lekker in je vel voelt. Het is namelijk ook zo verschillend voor iedereen. Gewoon omdat we verschillend zijn.

DE SEIZOENEN
Overkempe

werkenbij.deseizoenen.org

Wij maken mooie dingen

maak jij onze dag?

BIJ DESEIZOENEN ZOEKEN WE BEGELEIDERS MET LIEFDE VOOR HUN VAK (EN DE NATUUR)

Werken bij DeSeizoenen betekent dat je kan groeien als mens en als medewerker. Dat komt niet in de laatste plaats door onze bijzondere bewoners. Bij ons help je mee hun talenten te laten bloeien.

Onze bewoners leren een vak, zoals houtbewerking, kaas, kaarsen en keramiek maken, verbouwen van groenten en fruit, en het maken en producten van papier.

Ons doel is om het leven te verrijken van de bewoners van een van onze zes woon- en werkgemeenschappen. Dit doen we door met de hartslag van de natuur te leven. Het ritme van de jaargetijden, feestdagen en rituelen kleurt het jaar.

We zaaien rust en regelmaat en oogsten met elkaar het plezier van samen wonen en werken.

Voel je je aangesproken door deze visie?
Kijk dan eens op onze website; **deseizoenen.org**
Volg onze social media of kom gewoon eens langs.

www.facebook.com/seizoenen
www.instagram.com/deseizoenen
www.youtube.com/deseizoenen

DE SEIZOENEN

Geeft de dag zin.